

Събавленіе на Болгáрската Істóрія.

Въ 1827 лѣто и здѣдохъ ѿбавленіе за и здѣніето на Болгáрската Істóрія, и ии го пода-
дохъ ба народатъ, зашото чакахъ да и злѣзи
на съѣтъ онѣа критическа Істóрія на Болгáр-
скїятъ народъ, въ коѧто Господинъ Юрий
(Григорий) Венелинъ сѧ оупражнаваше тогасъ,
а въ 1829 лѣто и здѣди само пѣрвата чѣсть. *)

*) Тойзи Покѣйшии Істориописателъ Болгáрскаго на-
родъ, въ 1830 лѣто дойде въ Бюкорѣцъ, съ на-
мѣреніе да приглѣда въ Влашко и Молдова Ахѣ-
вы и Хриговы, па посѣлъ да премѣни и въ Бол-
гáрія да оу любопытствока сакакви предметы,
които да мѣгатъ да го спомогнатъ за да спишъ єд-
на польна Історія и на найпослѣдниятъ єпохъ на
Болгáрскїятъ народъ. Тойзи младый мѣжъ по
право мѣже да сѧ назовѣ возбеноўителъ на Бол-
гáрската Історія. Нѣговатъ єнавеїсъ камъ та
работа тѣлкогъ є голѣмъ, шото за голѣма наша
грамота, нибдѣнъ отъ насъ ни емѣ достойны акъ
не да посѣдоками нѣговото предпрѣятіе, атѣ по-
крѣйнѣи мѣрѣ да попытамы за иѣго дѣ є, как-
ко є и шо є причината та не и здѣди и дрѣгитъ
четыры чѣсти, и акъ бы да ни є ималъ леснинѣ,
да мѣ сѧ помогни, илъ да мѣ сѧ искѣпи традатъ
па да сѧ печата. Тѣйзи рѣчи мѣжатъ да потро-
натъ сардце то на еѣнгъ бағатаго и оученнааго
Болгарина, които нѣма скаменѣннѡ гоши вѣче сардце.